

jąca zarząd budynku zawiadomi pisemnie właściwą spółdzielnię pracy bądź indywidualnego koncesjonariusza i odpis pisma prześle właściwej powiatowej (miejskiej) komendzie straży pożarnych celem spowodowania niezwłocznego przeczyszczenia przewodów kominowych.

13. O ustalonych terminach okresowego czyszczenia przewodów kominowych od palenisk kuchennych gospodarstwa domowego oraz od pieców ogrzewalnych osoba sprawująca zarząd budynku mieszkalnego obowiązana jest zawiadomić wszystkich najemców celem umożliwienia pracownikowi obsługi kominarskiej dostępu do poszczególnych pomieszczeń dla przeczyszczenia kanałów łączących piece ogrzewalne i paleniska kuchenne z przewodami kominowymi.

14. W czasie czyszczenia przewodów kominowych od pieców ogrzewalnych i palenisk kuchennych drzwiczki paleniskowe i popielnikowe w pomieszczeniach powinny być zamknięte.

15. Do czasu opracowania jednolitej taryfy dla całego kraju osoba sprawująca zarząd budynkiem obowiązana jest uiszczać regularnie należność za okresowe czyszczenie kominów i przewodów kominowych dymowych i spalinowych według obowiązującej na danym terenie taryfy kominarskiej.

16. Kminy nie dające się oczyścić zwykłym sposobem mogą być za każdorazową zgodą i w obecności przedstawiciela właściwej powiatowej (miejskiej) komendy straży pożarnych wypalane przez pracownika obsługi kominarskiej. Materiałów niezbędnych do wypalania obowiązana jest dostarczyć osoba sprawująca zarząd budynkiem.

17. Przed wypalaniem sadzy w przewodzie kominowym należy komin dokładnie zbadać, znajdujące się w pobliżu otwory dachowe zamknąć, a przy drzwiczkach i otworach do czyszczenia przygotować odpowiednią ilość wody i gliny wyrobionej. Podczas wypalania należy zwracać szczególną uwagę na przebieg wypalania, a w szczególności na kierunek wyrzucanych przez komin iskier.

18. Po wypaleniu sadzy pracownik obsługi kominarskiej powinien zbadać wypalony przewód kominowy i odnotować jego stan w księdze kontroli kominarskiej.

19. Jeżeli budynek uległ pożarowi, osoba sprawująca zarząd budynku zawiadamia właściwą spółdzielnię pracy kominarskiej bądź indywidualnego koncesjonariusza celem zbadania przez pracownika obsługi kominarskiej wszystkich naruszonych pożarem przewodów kominowych i ustalenia ich stanu oraz stopnia zniszczenia w księdze kontroli kominarskiej.

20. Przed oddaniem do użytku budynku nowo-budowanego lub gruntownie wyremontowanego przewody kominowe oraz przylegające do nich części konstrukcyjne budynku powinny być zbadane przez pracownika obsługi kominarskiej i stan ich odnotowany w księdze kontroli kominarskiej.

21. Za czynności pracownika obsługi kominarskiej wyszczególnione w ust. 18 do 20 osoba sprawująca zarząd budynkiem powinna uiszczać określone należności według stawek obowiązującej taryfy kominarskiej.

22. Osoba sprawująca zarząd budynkiem powinna ułatwić pracownikowi obsługi kominarskiej wykonywanie czynności zawartych w regulaminie przez umożliwienie dostępu do kominów oraz otworów do czyszczenia i wybierania sadzy na strychach i w piwnicach.

1342

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 21 sierpnia 1952 r.

w sprawie zasad postępowania co do złożonych przed dniem 9 maja 1945 r. depozytów oraz przyjętych przed tym dniem do inkasa weksli, czeków i innych dokumentów.

Na podstawie art. 3 ust. 3 i art. 5 ust. 3 dekretu z dnia 6 września 1951 r. o likwidacji złożonych przed dniem 9 maja 1945 r. depozytów i zastawów oraz przyjętych przed tym dniem do inkasa weksli, czeków i innych dokumentów (Dz. U. Nr 47, poz. 344) oraz § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. Artykuły powołane w niniejszym zarządzeniu bez bliższego określenia odnoszą się do dekretu z dnia 6 września 1951 r. (Dz. U. Nr 47, poz. 344).

§ 2. Wszystkie instytucje (art. 1), mające w swoim posiadaniu ruchomości, papiery wartościowe i dokumenty, złożone przed dniem 9 maja 1945 r. do depozytu, na przechowanie lub jako zastaw, kaucja albo wadium, powinny dokonać spisu nie odebranych w terminie przedmiotów według stanu w dniu 10 marca 1952 r.

§ 3. W oddzielnych spisach powinny być wykazane:

- 1) przedmioty, których wydanie nie mogło nastąpić z przyczyn wymienionych w art. 3 ust. 2,
- 2) przedmioty, co do których uprawnienie do odebrania jest zależne od wyniku toczącego się postępowania

sądowego, a osoba roszcząca sobie prawo do przedmiotu zgłosiła to prawo w terminie przewidzianym art. 2,

- 3) przedmioty, których wydanie natrafia na uzasadnione techniczne trudności ze strony instytucji, a osoba posiadająca prawo do odebrania tego przedmiotu zgłosiła się po jego odbiór w terminie przewidzianym art. 2.

§ 4. Spisy przewidziane w §§ 2 i 3 powinny być dokonane komisyjnie w składzie trzech osób, wyznaczonych przez kierownika instytucji.

§ 5. 1. Instytucje obowiązane są w terminie do dnia 31 października 1952 r.:

- 1) przedmioty określone w § 3 pkt 1 przekazać do depozytu w Banku Handlowym S. A. w Warszawie na rzecz osób uprawnionych,
- 2) przedmioty określone w § 3 pkt 2 przekazać do depozytu w Banku Gospodarstwa Krajowego na rzecz osób uprawnionych,
- 3) przedmioty określone w § 3 pkt 3 wydać osobom uprawnionym.

2. Gotówkę obiegową stanowiącą depozyt, z wyjątkiem przypadków określonych w § 3, instytucje obowiązane są przekazać na dochód Skarbu Państwa w terminie do dnia 15 października 1952 r.

3. Instytucje obowiązane są przekazać w terminie do dnia 15 października 1952 r.:

- 1) książeczki oszczędnościowe (wkładkowe) emitowane przez Pocztową Kasę Oszczędności do Powszechnej Kasy Oszczędności,
- 2) książeczki oszczędnościowe (wkładkowe) emitowane przez inne instytucje krajowe — do Banku Gospodarstwa Krajowego,
- 3) książeczki emitowane przez instytucje zagraniczne — do Narodowego Banku Polskiego.

4. Wszystkie inne przedmioty lub kwoty, uzyskane ze sprzedaży tych przedmiotów, instytucje obowiązane są przekazać Państwu w terminie do dnia 30 listopada 1952 r. w trybie ustalonym instrukcją stanowiącą załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 6. 1. Należności za przechowanie, nie ściągnięte przez instytucje do dnia 8 marca 1952 r. włącznie, uznaje się za nieściągalne z wyjątkiem przypadków przewidzianych w § 3.

2. Należności zabezpieczone na przedmiotach zastawu, uznane za możliwe do zaspokojenia z przedmiotu zastawu, banki i inne instytucje kredytowe pokrywają z sum

uzyskanych z realizacji posiadanych zastawów. Należności, których nie można zaspokoić z realizacji posiadanych zastawów, uznaje się za nieściągalne, co nie zwalnia dłużnika od odpowiedzialności osobistej.

§ 7. Przyjęte do inkasa przed dniem 9 maja 1945 r. nie przedawnione weksle, czeki i inne dokumenty, płatne w kraju, jeżeli wierzycielami lub dłużnikami z nich są krajowcy dewizowi, należy w terminie do dnia 15 października 1952 r. przekazać do Banku Gospodarstwa Krajowego a przedawnione zniszczyć. Weksle, czeki i inne dokumenty, jeżeli wierzycielami lub dłużnikami z nich są cudzoziemcy dewizowi, płatne za granicą bądź w kraju, lecz z kont cudzoziemców, należy w tym samym terminie przekazać do Narodowego Banku Polskiego.

§ 8. Szczegółowy tryb postępowania z depozytami oraz przyjętymi do inkasa weksłami, czekami i innymi dokumentami reguluje instrukcja stanowiąca załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 10 marca 1952 r.

*Minister Finansów: w z. J. Kole.

Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 21 sierpnia 1952 r. (poz. 1342).

INSTRUKCJA NORMUJĄCA TRYB POSTĘPOWANIA Z DEPOZYTAMI ORAZ PRZYJĘTymi DO INKASA WEKSLAMI, CZEKAMI I INNYMI DOKUMENTAMI

§ 1. Przepisom, niniejszej instrukcji podlegają nie odebrane do dnia 8 marca 1952 r. włącznie ruchomości, papiery wartościowe i dokumenty złożone do depozytu, na przechowanie lub jako zastaw, kaucja lub wadium przed dniem 9 maja 1945 r. oraz przyjęte przed tym dniem do inkasa weksle, czeki i inne dokumenty.

§ 2. 1. W rozumieniu art. 1 dekretu z dnia 6 września 1951 r. (Dz. U. Nr 47, poz. 344):

- 1) za złożone do depozytu, na przechowanie lub jako zastaw należy uważać wszelkie ruchomości, papiery wartościowe i dokumenty przyjęte przez instytucje wymienione w art. 1 przed dniem 9 maja 1945 r., zarówno na podstawie umowy jak i bez umowy,
- 2) za znajdujące się w posiadaniu instytucji należy uważać również te ruchomości, papiery wartościowe i dokumenty określone w art. 1, które po dniu 9 maja 1945 r. bez zlecenia deponenta, zastawcy lub zleceńdodawcy ze względu na właściwość przedmiotu lub z innych przyczyn znajdują się na przechowaniu zastępczym w innej instytucji, muzeum lub u osób trzecich. W tych przypadkach obowiązki określone w niniejszej instrukcji wykonuje instytucja bezpośrednio zobowiązana z tytułu depozytu, zastawu lub przechowania.

2. W rozumieniu art. 2 dekretu z dnia 6 września 1951 r. (Dz. U. Nr 47, poz. 344):

- 1) za osoby, które wstąpiły w prawa deponentów, należy uważać również te osoby, na których rzecz przedmiot został złożony do depozytu lub na przechowanie,
- 2) za zachowany uważa się termin, gdy obowiązek odebrania lub zgłoszenia (§ 3 zarządzenia) został wykonany w czasie od dnia 8 września 1951 r. do dnia 8 marca 1952 r. włącznie.

Podział przedmiotów na grupy.

§ 3. 1. Komisje wyznaczone przez kierowników instytucji (art. 1 dekretu z dnia 6 września 1951 r. Dz. U. Nr 47, poz. 344) podzielią przedmioty, o których mowa w § 1, według stanu z dnia 10 marca 1952 r., na następujące grupy:

- 1) wyroby z kruszców szlachetnych i drogich kamieni (biżuteria),
- 2) zagraniczne papiery wartościowe,
- 3) krajowe papiery wartościowe emitowane przez Państwo lub związki samorządowe,
- 4) pozostałe krajowe papiery wartościowe,
- 5) polskie i zagraniczne monety wycofane z obiegu,
- 6) polskie i zagraniczne banknoty wycofane z obiegu,
- 7) dzieła sztuki oraz przedmioty o wartości artystycznej, historycznej lub kulturalnej,
- 8) książeczki oszczędnościowe (wkładkowe):
 - a) emitowane przez Pocztową Kasę Oszczędności,
 - b) emitowane przez inne instytucje krajowe,
 - c) emitowane przez instytucje zagraniczne,
- 9) weksle, czeki, skrypty dłużne, listy gwarancyjne, akty notarialne, wyciągi hipoteczne oraz wszelkie dokumenty i pisma o charakterze osobistym itp.
 - a) prawnie nie przedawnione, a opiewające na wierzycieli lub dłużników krajowych i ustalające płatności w kraju,
 - b) opiewające na wierzycieli bądź dłużników zagranicznych lub ustalające płatności za granicą bądź w kraju, lecz z kont cudzoziemców,
 - c) posiadające wartość archiwalną, z uwagi na naświetlanie stosunków gospodarczych, kulturalnych, społecznych itp.,
 - d) pozostałe, posiadające wartość makulatury,

- 10) wszelkie inne przedmioty:
- a) posiadające wartość zbywczą w dniu 10 marca 1952 r.,
 - b) nie posiadające wartości zbywczej w dniu 10 marca 1952 r.
2. Na równi z oryginalnymi papierami wartościowymi należy traktować papiery i dokumenty wydane zastępco, poświadczenia o złożeniu tych papierów do depozytu, tytuły sądowe umarzające utracone papiery itp.
3. Komisja sporządza spisy przedmiotów według grup ustalonych w ust. 1. Przedmioty zakwalifikowane do grupy 9 lit. d) należy przekazać jako makulaturę Centrali Odpadków Użytkowych na ogólnych zasadach odpłatności stosowanych przez tę Centralę. Kwoty uzyskane ze sprzedaży makulatury należy przelać na dochód Skarbu Państwa.

Spisy przedmiotów.

§ 4. 1. Spisy winny być sporządzone przez kalkę, osobno dla każdej grupy przedmiotów, podpisane przez członków komisji, opatrzone stemplem lub pieczęcią instytucji. Spisy przedmiotów zakwalifikowanych do grup 8, 9 i 10 oraz przedmiotów z grupy 7 znajdujących się w posiadaniu banków i innych instytucji kredytowych należy sporządzić w 2 egzemplarzach; spisy wszystkich pozostałych grup przedmiotów należy sporządzić w 3 egzemplarzach.

2. Spisy należy sporządzić według wzorów podanych w załączniku do niniejszej instrukcji, a mianowicie:

- 1) grup 1, 7 i 10 według wzoru Nr 1,
- 2) grupy 2 według wzoru Nr 2,
- 3) grup 3 i 4 według wzoru Nr 3,
- 4) grup 5 i 6 według wzoru Nr 4,
- 5) grupy 8 według wzoru Nr 5,
- 6) grupy 9 według wzoru Nr 6.

3. Przedmioty z grup 3, 4, 5 i 6 należy w spisach wyspecyfikować w partiach o identycznych cechach, np. w jednej partii wszystkie odcinki 5% Pożyczki Konwersyjnej o wartości nominalnej zł 100.—, w drugiej — ten sam papier w określonych odcinkach ułamkowych itp.

4. Należności bankowe zabezpieczone na przedmiotach zastawu, uznane za ściągalne z przedmiotów zastawu, należy wyspecyfikować w odpowiednich rubrykach spisów.

5. Jeśli na pokrycie należności bankowych zabezpieczonych prawem zastawu zostaną wyłączone do sprzedaży przedmioty wartościowe z grupy 1 (§ 11), to w rubryce „uwagi” spisu należy odnotować: „wyłączono na pokrycie należności zabezpieczonych zastawem”.

6. Pod ostatnią pozycją spisu należy podać kolejną numerację paczek, w których przedmioty ujęte w tym spisie zostały zapakowane (§ 8).

§ 5. W oddzielnych spisach, bez podziału na grupy, należy zestawić przedmioty, do których uprawnieni zgłosili swoje prawa w terminie do dnia 8 marca 1952 r. włącznie, lecz których wydanie nie mogło nastąpić:

- 1) z przyczyn przewidzianych przez obowiązujące przepisy prawa dewizowego,
- 2) co do których uprawnienie do odebrania jest zależne od wyniku zawisłego postępowania sądowego,
- 3) wskutek trudności technicznych ze strony instytucji.

Złożenie przedmiotów.

§ 6. 1. Gotówkę stanowiącą depozyt instytucje przekazują na dochód Skarbu Państwa w terminie do dnia 15 października 1952 r.

2. W terminie do dnia 15 października 1952 r. instytucje prześlą przesyłką poleconą lub złożą:

- 1) książeczki oszczędnościowe (wkładkowe) emitowane przez Poczтовую Kasę Oszczędności w Centrali Powszechnej Kasy Oszczędności w Warszawie,
- 2) książeczki oszczędnościowe (wkładkowe) emitowane przez inne instytucje krajowe w Centrali Banku Gospodarstwa Krajowego w Warszawie,
- 3) książeczki oszczędnościowe emitowane przez instytucje zagraniczne — w Narodowym Banku Polskim.

3. W terminie do dnia 30 listopada 1952 r.:

- 1) przedmioty wyspecyfikowane w spisach grup 1, 2, 3, 4, 5 i 6 instytucje złożą w najbliższym oddziale Narodowego Banku Polskiego do dyspozycji Komisji Likwidacyjnej Depozytów Rzeczowych Skarbu Państwa,
 - 2) z wyjątkiem banków i innych instytucji kredytowych wszystkie pozostałe instytucje złożą przedmioty wyspecyfikowane w spisach grup 7 i 10 lit. a) w najbliższym wydziale finansowym prezydium rady narodowej,
 - 3) przedmioty wyspecyfikowane w spisach grupy 7 banki i inne instytucje kredytowe zaoferują Naczelnej Dyrekcji Muzeów Państwowych, podając jednocześnie obciążenia, jakie ciążyą na tych przedmiotach z tytułu zastawu. Jeśli Naczelna Dyrekcja Muzeów Państwowych zgłosi zainteresowanie zaoferowanymi przedmiotami i wyrazi zgodę na pokrycie należności zabezpieczonych zastawem, to przedmioty te należy postawić jej do dyspozycji. Jeśli Naczelna Dyrekcja Muzeów Państwowych zgłosi brak zainteresowania zaoferowanymi przedmiotami, to należy skorygować kwalifikacje przez wyprowadzenie tych przedmiotów ze spisów grupy 7 i dodatkowe wniesienie ich na spisy grupy 10 lit. a) z jednoczesnym dokonaniem odpowiednich adnotacji w rubrykach „uwagi” spisów,
 - 4) przedmioty wyspecyfikowane w spisach grupy 9 lit. a) instytucje prześlą przesyłką poleconą lub złożą w Centrali Banku Gospodarstwa Krajowego w Warszawie, a przedmioty wyspecyfikowane w grupie 9 lit. b) instytucje przekażą do najbliższego oddziału Narodowego Banku Polskiego. Przedmioty wyspecyfikowane w grupie 9 lit. c) instytucje przekażą do Archiwum Państwowego,
 - 5) przedmioty zakwalifikowane do grupy 10 lit. b), którymi z uwagi na ich charakter mogą interesować się jednostki państwowe, instytucje przekażą nieodpłatnie za pokwitowaniem właściwym jednostkom, pozostałe zaś przedmioty zaoferują do nieodpłatnego przekazania za pokwitowaniem najbliższemu referatowi (wydziałowi) społeczno-administracyjnemu prezydium powiatowej lub miejskiej rady narodowej.
4. Przedmioty należy złożyć opakowane. Równocześnie należy złożyć oddzielnie od przedmiotów wszystkie egzemplarze sporządzonych spisów (§ 4).

§ 7. W terminie do dnia 31 października 1952 r. instytucje:

- 1) przekażą do depozytu otwartego na rzecz osób uprawnionych w Banku Handlowym w Warszawie S. A. przedmioty, o których mowa w § 5 pkt 1, z zastrzeżeniem pobrania przed wydaniem i odprowadzenia na rzecz instytucji wyspecyfikowanych należności,
- 2) przekażą do depozytu otwartego na rzecz osób uprawnionych w Centrali Banku Gospodarstwa Krajowego przedmioty, o których mowa w § 5 pkt 2,

z zastrzeżeniem pobrania przed wydaniem i odprawa-
dzenia na rzecz instytucji wyspecyfikowanych nale-
żności,

- 3) wydadzą osobom uprawnionym przedmioty, o któ-
rych mowa w § 5 pkt 3, po uprzednim pobraniu na-
leżności instytucji.

Opakowanie przedmiotów.

§ 8. 1. Przedmioty ulegające złożeniu (§ 6) winny
być opakowane według grup w skrzynki, paczki, worki,
pudełka lub koperty bądź powiązane sznurkiem w spo-
sób wykluczający wypadnięcie lub wyjęcie ich bez
uprzedniego rozpakowania.

2. Drobne przedmioty wartościowe winny być opa-
kowane w skrzynki drewniane, dostatecznie mocne, z
wiekiem na zawiasach wewnętrznych, zamknięte na za-
mek lub kłódkę.

3. Papiery wartościowe mogą być powiązane sznur-
kiem z przędzy, bez opakowania, z tym jednak że na
spód i na wierzch paczek zostaną położone sztywne kar-
tony dla ochrony przed uszkodzeniem papierów.

4. Przedmioty o dużej objętości, jak np. maszyny
do pisania i liczenia, mogą być opakowane w drewniane
klatki.

5. Na opakowaniu lub na kartce, naklejonej w spo-
sób trwały na opakowaniu, należy umieścić napis piśmem
maszynowym lub atramentem, zawierający pełną nazwę
instytucji, kolejny numer grupy przedmiotów znajdu-
jących się w opakowaniu i kolejny numer paczki.

Przyjęcie złożonych przedmiotów.

§ 9. 1. Oddziały Narodowego Banku Polskiego,
Powszechna Kasa Oszczędności, Bank Gospodarstwa Kra-
jowego, Bank Handlowy S. A. w Warszawie, wydziały
finansowe prezydiów rad narodowych obowiązane są
komisyjnie sprawdzić zawartość paczek z przedłożonymi
spisami, a po stwierdzeniu zgodności przedmioty przyjąć.

2. Odbiór przedmiotów należy pokwitować na wszy-
stkich egzemplarzach przedłożonych spisów. Pierwsze
egzemplarze spisów należy wydać instytucji jako dowód
złożenia przedmiotów, pozostałe egzemplarze zatrzymać.

Należności instytucji.

§ 10. 1. Nie ściągnięte do dnia 8 marca 1952 r.
włącznie należności za przechowanie ruchomości, papie-
rów wartościowych i dokumentów będących przedmio-
tem przechowania należy uznać za nieściągalne.

2. Należności banków i innych instytucji kredyto-
wych zabezpieczone na przedmiotach zastawu, co do któ-
rych uznano, że nie mogą być zaspokojone z przedmio-
tu zastawu, należy spisać na straty, o ile nie są one ścią-
galne w drodze regresu do zastawców.

3. Za nadające się do upłynnienia należy uważać
te przedmioty, które w dniu 10 marca 1952 r. posiadały
wartość zbywczą.

4. Należności zabezpieczone na przedmiotach zasta-
wu, ujętych w spisach grupy 7, banki i inne instytucje
kredytowe pokryją z kwot uzyskanych od Naczelnej Dy-
rekcji Muzeów Państwowych.

5. Należności zabezpieczone na przedmiotach za-
stawu zakwalifikowanych do grup 1 i 10 lit. a), a uznane
za nadające się do zaspokojenia z przedmiotów zastawu,
banki i inne instytucje kredytowe pokryją w pierwszej
kolejności ze sprzedaży przedmiotów zakwalifikowanych
do grupy 10 lit. a). Jeśli wartość zbywczą przedmiotów
z grupy 10 lit. a) nie pokryje tych należności, wówczas

z przedmiotów objętych grupą 1 danego banku wzglę-
nie innej instytucji kredytowej można wyliczyć do sprze-
daży taką ilość przedmiotów wartościowych, jaka będzie
potrzebna dla pełnego pokrycia należności.

Dalsza segregacja i upłynnienie przedmiotów.

§ 11. 1. Powszechna Kasa Oszczędności i Bank
Gospodarstwa Krajowego, każde we własnym zakresie,
ewidencyjnie ustala według stanu z dnia 10 marca 1952 r.
ogólne sumy przypadające do wypłaty z książeczek
oszczędnościowych (wkładkowych), które przeszły na
własność Państwa. Przekazanie tych sum na dochód Skar-
bu Państwa nastąpi w terminach wykonania art. 33
ust. 2 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o zasadach
i trybie likwidacji niektórych przedsiębiorstw bankowych
(Dz. U. z 1948 r. Nr 52, poz. 410 i z 1951 r. Nr 31, poz. 240).
Książeczki oszczędnościowe (wkładkowe), z których wy-
płaty nie są na razie dokonywane, należy przekazać z
ich wykazem do dyspozycji Komisji Likwidacyjnej Depo-
zytów Rzeczowych Skarbu Państwa przy Narodowym
Banku Polskim w Warszawie w terminie do dnia 15 paź-
dziernika 1952 r.

2. Oddziały Narodowego Banku Polskiego odeślą
przedmioty z grup 1, 2, 3, 4, 5 i 6 z jednym egzempla-
rzem spisów do dyspozycji Komisji Likwidacyjnej Depo-
zytów Rzeczowych Skarbu Państwa przy Narodowym
Banku Polskim w Warszawie.

3. Wydziały finansowe prezydiów rad narodowych
w terminie do dnia 31 grudnia 1952 r. zaoferują Naczel-
nej Dyrekcji Muzeów Państwowych przejęcie przedmio-
tów wyspecyfikowanych w spisach grupy 7. Jeśli Nac-
zelna Dyrekcja Muzeów Państwowych zgłosi zaintereso-
wanie zaoferowanymi przedmiotami, to należy je postawić
do jej dyspozycji. Jeśli natomiast Naczelna Dyrekcja
Muzeów Państwowych zgłosi brak zainteresowania zaofero-
wanymi przedmiotami, to należy skorygować kwalifi-
kacje przez wyprowadzenie tych przedmiotów ze spisów
grupy 7 i dodatkowe wniesienie ich na spisy grupy 10
lit. a) z jednoczesnym dokonaniem odpowiednich adnota-
cji w rubrykach „uwagi” spisów.

4. Banki i inne instytucje kredytowe oraz wydziały
finansowe prezydiów rad narodowych, każde we własnym
zakresie, sprzedadzą przedmioty z grupy 10 lit. a), a uzy-
skane ze sprzedaży kwoty prześlą na dochód Skarbu
Państwa, po uprzednim potrąceniu należności bankowych
i innych instytucji kredytowych zabezpieczonych prawem
zastawu.

5. Przedmioty nie sprzedane w terminie do dnia 28
lutego 1953 r. należy uznać za niemożliwe do upłynnie-
nia i postąpić z nimi zgodnie z przepisem § 6 ust. 3 pkt 5.

6. Bank Gospodarstwa Krajowego zainkasuje nie
przedawnione weksle, czeki i inne dokumenty (§ 6 ust. 3
pkt 4), a uzyskane z inkasa kwoty, po potrąceniu swej
prowizji i kosztów, prześle na dochód Skarbu Państwa.

7. W rubrykach „uwagi” spisów należy odnotować
wysokość kwot uzyskanych ze sprzedaży przedmiotów
lub nazwę instytucji, której przedmioty zostały nieod-
płatnie przekazane.

Tryb sprzedaży przedmiotów.

§ 12. 1. Przedmioty z grupy 10 lit. a) należy oddać
do sprzedaży sklepom komisowym Miejskiego Handlu
Detalicznego (MHD) za ceny ustalone przez rzeczoznaw-
ców MHD, za wyjątkiem przedmiotów, które uległy prze-
niesieniu ze spisów grupy 7 (§ 6 ust. 3 pkt 3 i § 11
ust. 3). Przedmioty przeniesione ze spisów grupy 7 do
grupy 10 lit. a) należy oddać do sprzedaży Przedsię-

biorstwu Państwowemu „Desa” — Dzieła Sztuki i Antyki za ceny ustalone przez rzeczoznawców tego przedsiębiorstwa.

2. Przedmioty z grupy 1, zatrzymane przez banki i inne instytucje kredytowe na pokrycie należności zabezpieczonych prawem zastawu (§ 10), należy zaoferować do sprzedaży jednej z jednostek wymienionych w rozporządzeniu Ministrów: Finansów, Handlu Wewnętrznego oraz Przemysłu Drobного i Rzemiosła z dnia 4 grudnia 1951 r. w sprawie reglamentacji niektórych wyrobów użytkowych ze złota i platyny (Dz. U. Nr 62, poz. 426). Ewentualną nadwyżkę, jaka pozostanie z sumy uzyskanej

ze sprzedaży po potrąceniu należności zabezpieczonych zastawem, należy przekazać na dochód Skarbu Państwa.

3. Wszystkie kwoty, należne Skarbowi Państwa w związku z wykonaniem niniejszej instrukcji, należy wpłacać na dochód Budżetu Centralnego Cz. 12, Dział 5, Rozdział 23 § 8.

Spisanie przedmiotów z ewidencji.

§ 13. Dowody złożenia (§ 9) bądź sprzedaży lub nieodpłatnego przekazania przedmiotów (§ 11) stanowią dla instytucji podstawę do skreślenia tych przedmiotów ze swojej ewidencji.

- Wzór 1.** Grupa 1. Wyroby z kruszców szlachetnych i drogich kamieni (biżuteria).
Grupa 7. Dzieła sztuki oraz przedmioty o wartości artystycznej, historycznej lub kulturalnej.
Grupa 10. Wszelkie inne przedmioty:
a) posiadające wartość zbywczą w dniu 10 marca 1952 r.
b) nie posiadające wartości zbywczej w dniu 10 marca 1952 r.

Nr depozytu instytucji	Szczegółowy opis przedmiotu (rodzaj, cechy szczególne, waga itp.)	Ilość	Należności zabezpieczone zastawem	U w a g i

Wzór 2. Grupa 2. Zagraniczne papiery wartościowe.

Państwo	Nr depozytu instytucji	Rodzaj papieru	Emisja	Seria i Nr papieru	O d c i n k i		Ogólna wartość nominalna w walucie zagranicznej	U w a g i
					o wartości	ilość		

- Wzór 3.** Grupa 3. Krajowe papiery wartościowe emitowane przez Państwo lub związki samorządowe.
Grupa 4. Krajowe papiery wartościowe emitowane nie przez Państwo lub związki samorządowe.

Rodzaj papieru	Emisja	O d c i n k i		Ogólna wartość nominalna	U w a g i
		o wartości	ilość		

- Wzór 4.** Grupa 5. Polskie i zagraniczne monety wycofane z obiegu.
Grupa 6. Polskie i zagraniczne banknoty wycofane z obiegu

Nazwa monet względnie banknotów	Wartość	Ilość	U w a g i

Wzór 5. Grupa 8. Książeczki oszczędnościowe (wkładkowe).

Lp.	Instytucja emitująca	Nr książeczki oszczędnościowej	Ostatnie saldo	U w a g i

Wzór 6. Grupa 9. Weksle, czeki, skrypty dłużne, listy gwarancyjne, dowody zabezpieczające prawa własności, wyciągi hipoteczne itp., wszelkie dokumenty i pisma o charakterze osobistym itp.

Szczegółowy opis dokumentu	U w a g i

1343

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18 września 1952 r.

w sprawie obowiązku prowadzenia prac księgowych przez przedsiębiorstwa i zakłady uspołecznione w oparciu o harmonogramy bądź terminarze pracy.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. Celem zabezpieczenia terminowości sprawozdań finansowych praca w działach księgowości przedsiębiorstw i zakładów uspołecznionych wykonywana być powinna w oparciu o harmonogramy bądź terminarze pracy.

§ 2. Główni księgowi centralnych zarządów, central handlowych lub jednostek równorzędnych wydadzą dla podległych im działów księgowości przedsiębiorstw i za-

kładów uspołecznionych szczegółowe instrukcje w sprawie zasad prowadzenia pracy w oparciu o harmonogramy bądź terminarze pracy, wzorując się na dołączonej do niniejszego zarządzenia „Ramowej instrukcji w sprawie prowadzenia prac przez działy księgowości przedsiębiorstw i zakładów uspołecznionych w oparciu o harmonogramy bądź terminarze pracy”.

§ 3. Główni księgowi centralnych zarządów, central handlowych lub jednostek równorzędnych wydadzą instrukcje, o których mowa w § 2, w terminie 2 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego zarządzenia.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 18 września 1952 r. (poz. 1343).

RAMOWA INSTRUKCJA W SPRAWIE PROWADZENIA PRAC PRZEZ DZIAŁY KSIĘGOWOŚCI PRZEDSIĘBIORSTW I ZAKŁADÓW USPOŁECZNIONYCH W OPARCIU O HARMONOGRAMY BĄDŹ TERMINARZE PRACY

1. Harmonogramy prac są szczegółowymi planami periodycznych prac działów księgowości wykazującymi:

- rodzaje czynności działu księgowości,
- podział czynności pomiędzy komórki działu księgowości, zespoły robocze i poszczególnych pracowników,
- rozłożenie czynności w czasie.

2. Celem oparcia pracy działów księgowości o harmonogramy jest:

- ustalenie zadań do wykonania i racjonalne rozłożenie ich w czasie i pomiędzy wykonawców,
- stworzenie właściwych podstaw do kontroli przebiegu prac w działach księgowości,
- stworzenie właściwych podstaw do socjalistycznego współzawodnictwa pracy w działach księgowości,

d) przyśpieszenie prac w działach księgowości, a w szczególności osiągnięcie terminowej sprawozdawczości.

3. Harmonogramy pracy powinny być układane na każdy miesiąc roku sprawozdawczego.

4. Harmonogramy pracy obejmować powinny całość periodycznych prac księgowych, które wykonane być mają w okresie sprawozdawczym, a więc zarówno prace sprawozdawcze jak i prace bieżące działu księgowości.

5. Harmonogramy prac mogą być układane dla:

- komórek działu księgowości,
- zespołów roboczych,
- stanowisk pracy (poszczególnych pracowników).

6. Celem podniesienia poczucia odpowiedzialności wśród pracowników działu księgowości za wykonanie